

Sygn. akt **IC 1809/13**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 25 listopada 2013r. w Płocku

sprawy z powództwa (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. kwotę 150.948,65 zł (sto pięćdziesiąt tysięcy dziewięćset czterdzieści osiem złotych sześćdziesiąt pięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 11 lipca 2013r. do dnia zapłaty oraz kwotę 11 165 zł (jedenaście tysięcy sto sześćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 1809/13

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 150.948,65 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż pozwany zakupił u niego materiały medyczne, jednak nie zapłacił należności.

Nakazem zapłaty z dnia 18 lipca 2013r., wydanym w postępowaniu upominawczym, zasądzono powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany zaskarżył nakaz w całości; wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobne byłoby zawarcie ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 15 równych miesięcznych rat i obciążenie powoda kosztami procesu, ewentualnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową placówki. Podał, iż roszczenie powoda jest uzasadnione, jednak opóźnienie pozwanego w realizacji zapłaty nie jest przez niego opóźnione, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. Jego wymagalne zadłużenie stale się powiększa i na koniec 2012r. wynosiło ok. 20 mln zł. Podkreślił, iż zawsze wykazuje dobrą wolę i realizuje swoje zobowiązania w miarę możliwości finansowych.

W piśmie z dnia 27 sierpnia 2013r. powód nie wyraził zgody na rozłożenie należności na raty; szczegółowo uzasadnił swoje stanowisko.

Sąd ustalił, co następuje:

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Z. zawarła w 2013r. ze (...) Szpitalem Wojewódzkim w C. umowy w przedmiocie sprzedaży materiałów medycznych za umówioną kwotę, płatną w umówionym terminie (v. okoliczność niesporna).

Powód wywiązał się z dostawy zamówionego towaru i wystawił faktury na łączną kwotę 146.817,88 zł, której poszczególne należności winne być zapłacone w okresie od 21 lutego 2013r. do 19 czerwca 2013r. (v. k. 14-15 rozliczenie zaległości). Pozwany jednak nie zapłacił umówionej należności (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 24 maja 2013r. powód wezwał szpital do zapłaty kwoty 116.568,33 zł wraz z odsetkami, stanowiącej zaległość na dzień 24 maja 2013r. (v. k. 16 wezwanie do zapłaty).

Pozostali wierzyciele pozwanego szpitala uzyskali już tytuły egzekucyjne na łączną kwotę 8.506.787,93 zł (v. k. 30 zestawienie nakazów zapłaty).

Pozwany nie reguluje zobowiązań, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na pokrywanie należności. Na koniec 2012r. zadłużenie pozwanego wynosiło ok. 20 mln zł (v. okoliczność przyznana przez pozwanego).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci : rozliczenia zaległości pozwanego (k. 14-15), wezwania do zapłaty z dnia 24 maja 2013r. (k.16), zestawienia nakazów zapłaty (k.30).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz – zgodnie z art. 505 § 1 kpc utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowy sprzedaży materiałów medycznych, zatem zgodnie z art. 535 kc na kupującym ciąży obowiązek zapłaty ceny.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu dostarczenia leków przez powoda, ani też okoliczności, że należności za kupione materiały nie uiścił.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 kpc wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody; rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Okoliczność rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Dług pozwanego wynosił kilka miesięcy temu ok. 20 mln zł, z czego ponad 8 mln zł są już stwierdzone tytułami egzekucyjnymi. Pozwany nie wskazał, z jakiego źródła będą pochodziły pieniądze na spłatę proponowanych rat. W ocenie sądu szpital nie jest więc w stanie płacić przedmiotowej należności w ratach.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się : opłata od pozwu (7.548 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (3.600 zł – wg § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc i nie obciążania pozwanego kosztami procesu. Kłopoty finansowe pozwanego nie stanowią bowiem szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje

swoich zobowiązań, wystawiono przeciwko niemu kilkadziesiąt nakazów zapłaty, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.